

TÔNG GIÁO PHẬN SEATTLE GIÁO XỨ CÁC THÁNH TỬ ĐẠO VIỆT NAM

Vietnamese Martyrs Parish of The Archdiocese of Seattle

6841 S. 180th St, Tukwila, WA 98188

Phone: (206) 325-5626 Fax: (206) 324-5849

Website: www.vmpwa.org

BẢN XÉT MÌNH XUNG TỘI

“Mười Điều Răn Đức Chúa Trời”

Điều răn thứ I

Nhân đức tin

Có cả lòng hồ nghi chẳng tin những điều trong đạo buộc phải tin chẳng?

Khi hồ nghi làm vật, có để sự hồ nghi ấy trong trí khôn không ra sức chống trả, không bỏ đi, không giục lòng tin chẳng?

Khi đã đến tuổi khôn, có làm biếng không chịu học những lẽ trong đạo cùng những kinh cần hơn, như kinh Lạy Cha, kinh Kính mừng, kinh Tin Kính, kinh Mười điều răn, kinh Sáu điều răn, 3 kinh Tin, Cậy, Kính mến ...chẳng?

Có bỏ chẳng giục lòng tin chẳng? Vì thỉnh thoảng kẻ có đạo phải giục lòng tin, nhất là khi đã đến tuổi khôn khi chịu các phép trong đạo, khi phải cảm dỗ về nhân đức tin, cùng lúc rình sinh thì.

Nhân đức trông cậy

Có bỏ lòng trông cậy chẳng trông cậy Đức Chúa Trời lòng lành vô cùng sẽ ban ơn thêm sức cho ta được tránh mọi tội trọng, giữ đạo thánh Người cho nên chẳng?

Có ngã lòng chẳng trông cậy Đức Chúa Trời sẽ tha mọi tội lỗi cho ta, hay là chẳng muốn cho ta được rỗi linh hồn lên thiên đàng; mà bởi vì ngã lòng làm vậy, cho nên liệu mình chẳng còn đọc kinh, chẳng còn xưng tội chịu lễ và theo tính xác thịt chẳng?

Có trông cậy Đức Chúa Trời quá lẽ, như kẻ có tội chẳng chịu ăn năn trở lại, bỏ đảng tội lỗi, một giã ra, lần nữa rầy mai, hay là đợi đến giờ chết sẽ ăn năn sửa mình lại, cùng ra như nói rằng: Đức Chúa Trời lòng lành vô cùng, chẳng có lẽ nào Người để cho tôi mất linh hồn được?

Có cậy sức riêng mình quá lẽ, cùng nghĩ rằng: Những việc về phần linh hồn như thể tránh tội lỗi, trông trả ma quỷ xác thịt, cùng làm việc lành phúc đức, bấy nhiêu việc ấy thì sức riêng mình làm được cả, chẳng cần phải cậy phép Đức Chúa Trời làm chi?

Có bỏ chẳng giục lòng trông cậy Đức Chúa Trời, nhất là khi đã đến tuổi khôn, khi dọn mình chịu các phép trong đạo, khi phải cơn cảm dỗ về sự ngã lòng trông cậy, lúc phải sự khốn khó, cùng khi rình sinh thì chẳng?

Nhân đức kính mến

Có kính mến Đức Chúa Trời trên hết mọi sự chẳng?

Có lấy cha mẹ anh em vợ con cùng của cải chức quyền làm bằng hay là hơn Đức Chúa Trời, cùng thà mất lòng Đức Chúa Trời chẳng thà mất của cải chức quyền cùng chịu thiệt hại cách nào chẳng?

Có ghét Đức Chúa Trời chẳng? Có buồn giận kêu trách Đức Chúa Trời chẳng công bằng chẳng có lòng thương chẳng?

Có bỏ chẳng giục lòng kính mến Đức Chúa Trời mấy khi chẳng?

Nhân đức thờ phượng

Có nói phạm bĩ báng, chê bác đạo thánh Đức Chúa Trời chẳng? Hay là khi nghe thấy kẻ khác nói bĩ báng thì ưng lời theo ý kẻ ấy, hay là chẳng can gián khi có thể mà can được chẳng?

Có chối đạo trước mặt người ta, hay là chẳng xưng ra cho tỏ, khi quan hỏi mình có đạo hay là không?

Có xuất giáo, quá khoá, bỏ đạo chẳng?

Có rước thầy địa lý lấy ngôi làm huyết mã chẳng?

Có đóng tiền góp gạo, hay là xuất công giúp của kẻ đơm tế ông bà ông vải tổ tiên, hay là kẻ khác qua đời chẳng? Có ngôi ăn của đơm cúng với kẻ ngoại đạo chính nơi nó đơm tế chẳng?

Có đi bói khoa chẳng?

Có dùng phù phép gì, có mượn, có cậy phù thuỷ pháp môn làm phù phép cho được biết sự kín, sự chưa đến, tìm thấy của đã mất, khỏi bệnh nạn, hay là làm hại báo thù người ta chẳng?

Có kiêng sớm mai, mở hàng hôm đất hôm ế, có kiêng vía, kiêng con nước, kiêng chó lê trôn, hoa đèn, rận sa, gà mái gáy; có xem giờ, xem số, xem tuổi xem sao chẳng?

Có phạm đến đấng thánh chẳng? Nghĩa là có nói phạm đến Đức Chúa Trời, rất thánh Đức Bà và các thánh nam nữ trên trời; có kêu trách chửi rủa, nói xấu hổ các đấng ấy chẳng?

Có đánh có bắt nộp cho quan hay là kiện nơi quan thầy cả, thầy dòng, thầy chịu phép cắt tóc cùng kẻ đã khẩn trọng thể trong dòng nữa chẳng?

Có phạm tội dâm dục cùng thầy cả, thầy năm chức trở lên, cùng thầy dòng, và kẻ đã khẩn trọng thể nữa chẳng?

Có phạm tội đến nơi thánh chẳng? Là đánh chết người ở nơi thánh, hay là đánh nhau cho đổ máu ra; đốt nhà thờ, hay là chèo hát chơi bời trong nhà thờ, cùng buộc trâu bò trong nhà thờ?

Có chôn xác kẻ vô đạo, hay là trẻ nhà có đạo chưa chịu phép Rửa tội trong nhà thờ, hay là vườn thánh đã làm phép chẳng?

Có phạm đến của thánh? Là làm hư các phép cả trong đạo, là chịu các phép ấy không nên?

Có lấy chén đĩa làm lễ, bình đựng Mình Thánh Đức Chúa Giêsu, áo lễ, khăn thánh, khăn bàn đã làm phép mà dùng việc hèn hay là bán lấy tiền chẳng?

Điều răn thứ II

Có thề gian, là khi có lòng gian, cùng nói dối mà thề chẳng?

Có thề thật khi chẳng đủ lễ, chẳng có sự cần chẳng?

Có vào nhà thờ đốt nến thề gian, hay là thề thật khi chẳng có đủ lễ và chẳng có sự cần chẳng?

Có thề đông dài chẳng?

Có thề làm sự dữ, sự chẳng nên, như thề là thề đánh người nọ, làm hại người kia; thề chết thề mất linh hồn chẳng?

Có lấy tên Đức Chúa Trời hay là tên đấng thánh nào mà thề gian, hay là thề làm sự dữ sự chẳng nên chẳng?

Có lấy tên ma quỷ mà thề chẳng?

Có thề rửa mình làm chó làm mèo, hay là thề rằng: Tôi làm sự ấy, thì xin Đức Chúa Trời làm chết tôi, xin Đức Mẹ vật tôi chết, tôi xin chết bỏ vợ bỏ con... chẳng?

Có bắt người ta thề trái lễ chẳng?

Có khinh dể tên Đức Chúa Trời cùng rất thánh Đức Bà và các thánh chẳng?

Có lấy tên Đức Chúa Trời cùng Đức Bà làm thường làm dễ mà kêu luôn miệng, vì nhẹ trí nhẹ dạ, chẳng lòng kính chẳng?

Có thể hay là khẩn làm sự gì lành có thể làm được mà đã bỏ chẳng làm chẳng?

Điều răn thứ III

Có bỏ xem lễ ngày lễ buộc, khi có thầy cả làm lễ gần, mà chẳng ngăn trở sự cần sự trọng?

Có cấm vợ con đầy tớ chẳng cho đi xem lễ ngày ấy chẳng?

Có xem lễ mà chẳng để trí vào lễ, những chia lòng chia trí cả giờ làm lễ, hay là từ lúc dâng bánh dâng rượu cho đến khi dâng Mình Thánh Máu Thánh, hay là từ đây cho đến khi chịu lễ chẳng?

Có làm việc phân xác ngày lễ nghỉ lâu nửa trống canh, có bắt vợ con đầy tớ làm việc phân xác ngày lễ nghỉ khi chẳng có việc cần kíp chẳng?

Hoặc mình đã đủ ăn mặc mà làm việc phân xác các ngày lễ cả chẳng?

Có làm biếng chẳng làm việc lành ngày lễ cả hơn ngày khác, và coi các ngày lễ cả cũng như các ngày thường vậy chẳng?

Điều răn thứ IV

Có khinh dể cha mẹ trong lòng, cùng lấy người làm hèn chẳng? Có nói lời kiêu ngạo cãi trả mắng mỏ, chửi rửa cha mẹ, cùng tỏ sự lỗi người ra, và ở vô phép ngỗ nghịch, cùng làm dẫu nọ dẫu kia tỏ ra lòng khinh dể người chẳng?

Có ghen ghét cha mẹ, muốn cho người chết và khi thấy người phải sự gì khó thì lấy làm mừng chẳng?

Có cãi trả chẳng cứ ý cha mẹ dạy sự gì phải lễ, hay là vâng lời bề ngoài, mà trong lòng buồn giận, hay là khi vâng lời thì chậm chạp ngần ngại lần lữa, cùng bỏ việc nửa mùa chẳng làm cho trọn chẳng?

Phần linh hồn có ra sức khuyên cha mẹ chịu đạo, hay là giữ đạo nên, có lo liệu cho người chịu các phép trong đạo khi rình sinh thì; có năng thăm viếng yên ủi người khi ấy; có vâng giữ lời người đã lói xin lễ, hay là làm việc lành cầu nguyện cho linh

hồn người chẳng? Phần xác khi cha mẹ còn sống, có để người đói rách, ốm đau chẳng cho ăn mặc, cùng chẳng liệu thuốc thang cho người chẳng?

Có vô phép bắt kính kẻ bề trên phần đạo và kẻ bề trên phần đời chẳng?

Đàn bà có thai chẳng hay giữ mình cho nên hư con, hay là làm cho nó mắc phải bệnh nợ tật kia, và khi xảy con chẳng xem kỹ cho biết nó sống hay là chết, cùng chẳng liệu cho nó chịu phép Rửa tội cho kịp, hay là khi chưa đủ một năm mà để nó nằm cùng mình, cho nên liều mình để nó chết, và khi nó còn bé để cho nó sa lừa sa nước chẳng?

Có để cho con cái nam nữ nằm chung một giường với nhau, cùng bỏ nó đói khát rách rưới, hay là bán nó cho kẻ ngoại đạo, và chẳng dạy nó cho biết nghề nghiệp làm ăn, cùng chẳng sắm của gì cho nó về sau, hay là ép nó lấy vợ chồng trái ý nó, hay là để nó lấy vợ chồng trái phép đạo chẳng?

Hoặc cha mẹ chẳng yêu con cái cho bằng nhau cùng chẳng yêu nó vì Đức Chúa Trời cho nó được rồi linh hồn về sau; một yêu nó vì ích riêng mình về phần xác ở đời này mà thôi, hay là cha mẹ ghét con cái chẳng?

Hoặc cha mẹ chẳng dạy dỗ con cái cho biết những sự cần về phần linh hồn, cùng ngăn cấm chẳng cho nó đi học những lễ cái trong đạo, lại dạy nó về đàng tội lỗi cùng làm gương mù gương xấu cho nó bắt chước chẳng?

Hoặc cha mẹ dong nét xấu con cái chẳng sửa phạt, hay là sửa phạt khi nhẹ lúc nặng quá chẳng cứ phép công bằng chẳng? Có chửi rửa riếc róc con cái chẳng?

Hoặc anh em chị em bạn hữu chẳng có lòng yêu thương nhau, chẳng có hoà thuận giúp đỡ nhau chẳng?

Hoặc vợ chồng cãi mắng chửi rửa ghen ghét nhau, bất thuận cùng nhau, hay là rầy bỏ nhau chẳng?

Hoặc dân sự chẳng có vâng cứ lễ luật công bằng nhà cầm quyền truyền dạy chẳng?

Hoặc kẻ làm bề trên làm Chúa nhà chẳng có thương yêu coi sóc đầy tớ kẻ bề dưới, hay là đánh mắng chửi rửa nó quá chẳng?

Điều răn thứ V

Có rắp lòng tự tử, thất cổ, uống thuốc độc trẫm mình, hay là giết mình một cách nào chẳng?

Có giận mình hay là giận người ta mà chặt chân tay, hoạn mình làm cụt bộ, hay là làm hại mình cách nào chẳng?

Có tự ý mình, chẳng có phép quan mà giết kẻ trộm cướp cùng kẻ thù oán mình, hay là bày mưu kế làm chước mồi cho kẻ ấy chết chẳng?

Có uống thuốc xa con, hay là giúp việc ấy lời nói việc làm, hay là làm chiếc mồi nào kéo đàn bà có thai chẳng?

Khi đi đánh giặc, có chủ ý bắn chết, hay là đâm chém đàn bà con trẻ, cùng những người già lão yếu đau, chẳng có chống trả với mình chẳng?

Có giết người ta hay là đánh đâm treo kẹp làm khốn người ta trái phép công bằng chẳng?

Có ghen ghét người ta, muốn cho người ta phải sự khốn khó chẳng?

Khi thấy người ta phải sự khốn khó, có lấy làm vui mừng chẳng?

Khi thấy người ta được sự lành sự thịnh có lấy làm buồn chẳng?

Có chửi rủa xỉ vả diếc dác người ta hay là cha mẹ.

Có buồn giận người ta chẳng? Có buồn giận người ta vừa vừa, hay là lắm lắm chẳng? Có buồn giận người ta lâu ngày lâu tháng chẳng?

Có để lòng buồn giận những kẻ đã làm mất lòng mình lâu, chẳng chịu làm lành với nó chẳng?

Có bảo chẳng cứu người ta khi thấy nó phải sự khó nặng, mình có thể cứu được chẳng?

Có tiếc của quá chẳng làm phúc cho kẻ khó khăn chẳng?

Có bỏ chẳng khuyên bảo kẻ có tội, dạy dỗ kẻ mê muội, yên ủi kẻ âu lo, cùng những việc về mối thương xót người ta phần linh hồn chẳng?

Có làm gương mù gương xấu, cùng làm việc gì mở đường cho người ta phạm tội chẳng?

Điều răn thứ VI và thứ IX

Có dùng trí khôn mà nhớ mà tưởng những sự quấy quá mình đã thấy, đã nghe, đã gặp khi xưa mà lấy làm vui chăng?

Có dùng trí khôn mà bày vẽ ra sự nọ sự kia về giống dâm dục, mà để vậy chẳng bỏ đi chăng?

Có lòng động lòng lo ước ao phạm tội ô uế với kẻ nọ người kia, thì phải nói ra người ấy là thứ người nào, kẻ có vợ chồng hay là người chưa kết bạn.

Có nói lời quấy quá mà lấy làm vui; hay là mở đàng cho người ta lấy làm vui chăng?

Có nói lời hoa tình tục tĩu, truyện mù khú hay là hát hồng ghẹo gặt người ta chăng?

Có nghe kẻ khác nói truyện hoa tình tục tĩu mà lấy làm vui chăng?

Có xem những nơi dơ dáy trong mình người ta hay là nơi mình loài vật mà lấy làm vui, có hôn hít, ôm ấp, sờ sẫm người ta về đàng trái hay là chịu sự ấy trong mình; có bắt chân tay hay là đá đến mà có ý về đàng dâm dục chăng?

Có lấy chân tay mà ác nghịch phạm tội trong mình cách nọ thể kia chăng?

Có phạm tội dâm dục, hoặc người nam phạm với người nam, hoặc người nữ phạm với người nữ, hay là nam phạm với nữ, nữ phạm với nam đã khẩn giữ mình đồng trinh sạch sẽ, hay là người trong họ máu, họ kết bạn, hay là người đã có vợ có chồng, hoặc hai bên đã có vợ có chồng cả, hay là có một bên có mà thôi; hoặc hai bên đồng tình phạm tội với nhau hay là người nam hiếp tróc người nữ; hoặc phạm tội với giống vật thì phải xưng cho tỏ, vì những tội ấy khác nhau.

Có xem những sách kể truyện hoa tình đàm trái, hay là xem đám trò đám hát về đàng ấy chăng?

Có làm mối manh, có xui giục, có làm thư, đem thư, có chứa, có giúp người ta làm sự gì trái chăng?

Vợ chồng có ăn ở với nhau, mà chẳng có ý sinh con cái chăng? Có kết nghĩa trái cùng kẻ có vợ có chồng chăng?

Có lấy vợ hai, vợ ba chẳng?

Điều răn thứ VII và thứ X

Có ăn trộm chẳng? Có ăn trộm nhiều hay là ít; ăn trộm bao nhiêu; ăn trộm của nhà nghèo hay là của nhà giàu?

Chồng có ăn trộm của trong nhà mà ăn chè uống rượu, đánh bạc, hút thuốc phiện, cùng tiêu pha vô ích chẳng?

Vợ có ăn trộm của trong nhà mà cho anh em chị em cùng kẻ khác trái ý chồng, hay là có giấu giếm của gì trong nhà làm của riêng mình chẳng?

Con cái có ăn trộm của cha mẹ mà tiêu pha sắm sửa hay là làm của riêng mình trái lẽ chẳng?

Đầy tớ có ăn trộm của chủ nhà trái phép chẳng?

Có ăn gian lận, ăn bớt xén của người ta chẳng? Có bán của giả của xấu như của thật của tốt chẳng? Có pha của xấu trộn với của tốt chẳng?

Có cân nhẹ, đong vơi, đếm thiếu, có bán của mình cao quá giá chẳng? Có đúc tiền bạc giả chẳng?

Có cầm của người ta trái ý chủ của chẳng? Như thể kẻ đặt nợ ăn lãi trái phép công bằng mà chẳng chịu đền, chịu trả kẻ chẳng trả nợ mình đã vay mượn, kẻ chẳng trả công cho đầy tớ cùng kẻ làm thuê mượn, kẻ chẳng cho chuộc của người ta đã có hay là đã gửi, kẻ chẳng trả của mình đã được, hay là bắt người ta chuộc, kẻ chẳng trả tiền của người ta đã trả lầm, hay là tiền của người ta đã phó cho mình coi sóc.

Có làm hại của người ta cách nào chẳng? Có để trâu bò ăn lúa mạ, chém cây cối trong vườn người ta, có phá phách lúa mạ người ta, đánh chết chó mèo lợn gà người ta, hay là có đốt nhà người ta chẳng?

Có sai khiến xui giục kẻ khác làm hại người ta chẳng? Hay là khi thấy kẻ thuộc về mình làm hại người ta, mà làm thinh chẳng cấm chẳng?

Có đồng tình với kẻ làm hại người ta chẳng? Có thụ lộ ăn phần của gian chẳng?

Có bày mưu kế cho kẻ khác làm hại người ta chăng?

Có chứa kẻ gian, hay là của trái phép công bằng, có mua của gian khi biết, đã hồ nghi của ấy là của gian chăng?

Khi phải tố tên kẻ làm hại người ta ra, hay là phải làm chứng, mà chẳng chịu tố ra, chẳng chịu làm chứng chăng?

Có hà hiếp người ta, như thế kẻ đàn anh chẳng chia ruộng công điền cho kẻ đàn em cho công bằng, chẳng ra điền thuế, thân thuế, công sưu, hay là ra ít nhiều mà bắt kẻ đàn em chịu thay cho mình chăng?

Có lạm bỏ lạm thu, tiêu mất của dân kê gian tính thặng, chẳng quân phần bua việc cho công bằng chăng?

Có xử kiện bất công ăn đút trái phép chăng?

Có kiện gian bòn dối, làm cho người ta thiệt hại mất tiền của chăng?

Có đi ăn cướp của người ta, hay là cậy thần thế mà hà hiếp lấy của người ta trái phép công bằng chăng?

Có tham lam ước ao muốn lấy của người ta trái phép công bằng chăng?

Có bồi rối lo lắng đêm ngày cho được của cải chăng?

Khi mất của cải có buồn tiếc quá, mà chửi rủa người ta cùng bỏ đọc kinh xem lễ chăng?

Có yêu chuộng của mình quá lẽ chăng?

Điều răn thứ VIII

Có nói dối chơi hay là nói dối thật chăng?

Bởi sự nói dối có làm thiệt hại người ta ít hay là nhiều chăng?

Có nói dối chữa mình hay là chữa kẻ khác chăng?

Có nói hành làm mất tiếng tốt người ta sự nặng, hay là sự nhẹ, sự đã trông hay là sự kín chăng?

Có tỏ sự lỗi cùng nét xấu người ta ra cho kẻ khác biết khi chẳng có sự gì cần chẳng?

Có nói gièm pha giảm mất tiếng tốt, hay là kém sút công lênh người ta đi chẳng?

Có nói cho người ta sinh lòng ghen ghét, hay là chẳng tin nhau như trước chẳng?

Có nghe người ta nói hành, gièm pha và tin cùng ưng theo lời kẻ nói hành chẳng?

Có bỏ vạ sự nặng hay là sự nhẹ chẳng?

Có ngờ vực xét đoán dông dài cho người ta tội nọ tính kia, khi chẳng có đủ lẽ, hay là chẳng phải việc mình chẳng?

Có cáo gian hay là giúp cùng hợp một ý với kẻ cáo gian chẳng?

Có làm chứng dối tỏ tường, hay là làm chứng sự gì khi mình hồ nghi chẳng biết sự ấy thật hư thế nào chẳng?

Khi có sự cần phải làm chứng, mà mình chẳng chịu làm chứng chẳng?

Có xỉ vả diếc dóc kẻ sự xấu người ta ra trước mặt kẻ khác, làm cho người ta xấu hổ chẳng?

Khi đã nói hành nói xấu gièm pha bỏ vạ cho người ta, có trả tiếng tốt cho người ta chẳng?

Có mở xem thư đề tên người ta, nhất là khi có việc kín việc hệ chẳng?

Có tỏ ra điều mật điều kín can hệ mình đã hứa sẽ giữ kín chẳng?

Sáu điều răn Hội thánh

Điều răn thứ I và thứ II

(Hãy xem điều răn thứ ba Đức Chúa Trời)

Có giữ ngày lễ lạy buộc trong địa phận này: Là lễ Sinh nhật Đức Chúa Giêsu, lễ Đức Chúa Giêsu lên trời, lễ Đức Bà linh hồn và xác lên trời và lễ Các Thánh chẳng?

Có xem lễ chẳng nên, vì chia lòng chia trí trót giờ làm lễ, hay là từ lúc dâng bánh cho đến lúc dâng Minh Thánh lên, hay là từ khi dâng Minh Thánh cho đến khi chịu lễ chẳng?

Có làm việc phần xác nửa trồng canh các ngày lễ phải nghỉ, cùng bắt vợ con đầy tớ làm việc các ngày ấy, khi chẳng có sự gì cần kíp chẳng?

Có làm biếng chẳng làm việc lành ngày lễ lạy hơn ngày khác; coi các ngày ấy cũng như các ngày thường vậy chẳng?

Điều răn thứ III

Khi đã đến tuổi khôn, có làm biếng chẳng xưng tội một năm một lần chẳng?

Khi đã xưng tội chẳng nên, làm hư phép Giải tội, có bỏ chẳng xưng tội lại chẳng?

Điều răn thứ IV

Khi đã đến tuổi khôn, có làm biếng chẳng chịu Minh Thánh Đức Chúa Giêsu trong lễ Phục sinh, hay là một năm một lần chẳng?

Khi đã chịu Minh Thánh Đức Chúa Giêsu trong lễ Phục sinh, hay là một năm một lần, mà chịu chẳng nên, làm hư phép trọng ấy, có không chịu phép cực trọng ấy lại nên chẳng?

Điều răn thứ V

Khi đã lên 21 tuổi đủ sức ăn chay, mà chẳng ngăn trở sự gì, có bỏ ăn chay những ngày Hội Thánh dạy chẳng?

Điều răn thứ VI

1. Khi đã đến tuổi khôn có ăn thịt ngày kiêng, khi chẳng có lẽ cần chẳng?

Có ăn thịt ngày kiêng vì bởi chẳng đến nhà thờ nghe lịch cho biết ngày nào là ngày kiêng chẳng?

Bảy mối tội đầu

Tội kiêu ngạo

Có lấy mình làm hơn người ta, và cậy tài trí sức lực của cải mà khinh dễ kẻ khác chẳng?

Có ăn mặc trọng thể bề ngoài cho người ta khen, người ta tôn kính quá bậc chẳng?

Có tìm muốn tiếng tốt tham lam chức quyền quá lẽ cho trọng mình trước mặt người ta chẳng?

Có phô phang tài năng sức lực chức quyền chữ nghĩa chẳng?

Có giả nhân đức nhân đức mình chẳng có, giấu nét xấu mình cho người ta khen chẳng?

Khi cãi cọ với người ta có lấy ý mình làm hơn ý kẻ khác, chẳng chịu thua ai chẳng?

Có khinh dễ kẻ khác trong lòng hay là bề ngoài trong lời nói, việc làm, cách ở chẳng?

Có khinh dễ đáng bề trên, chẳng vâng lời chịu lụy người chẳng?

Có cậy tài trí khôn ngoan của cải chức quyền như thể bấy nhiêu sự ấy bởi mình mà ra, chẳng phải của Đức Chúa Trời ban cho, và chẳng tạ ơn Người chẳng?

Tội hà tiện

Có tham lam của cải quá lẽ, cho nên đêm ngày những lo lắng cho được nhiều tiền bạc, và khi có thể lấy được của người ta, dù ngay dù gian, cũng lấy chẳng?

Có mê tham của cải quá lẽ cho nên bỏ việc linh hồn cho được của cải, hay là khi mất của, thì buồn giận quá lẽ, bỏ việc lành phúc đức, chửi rửa người ta vì sự ấy chẳng?

Có lòng yêu chuộng của cải quá lễ, chẳng trả nợ người ta, không trả công đầy tớ, chẳng thí của cho kẻ khó khăn chẳng? (Tội dâm dục đã nói trong Điều răn thứ VI)

Tội mê ăn uống

Có uống rượu say sưa, ăn uống thái quá, cho nên mưa ra, cùng nặng nề sinh bệnh trong mình chẳng?

Có muốn ăn những của mỹ vị, cùng khi chưa được ăn no, hay là phải ăn của chẳng vừa ý mình, thì buồn trách chẳng?

Có ăn vặt ngoài bữa, gặp lúc nào thì ăn lúc ấy, chẳng kỳ bữa nào chẳng?

(Tội ghen ghét và hờn giận đã nói trong điều răn thứ V)

Tội làm biếng việc lành

Có bỏ việc lành phúc đức mình phải làm vì sợ khó nhọc, hay là làm những việc ấy chẳng nên chẳng?

Có để năm tháng ngày giờ qua không, cứ ăn uống nghỉ ngơi, chẳng làm gì chẳng lo liệu việc bậc mình chẳng?

NB: (Trích trong sách “Yên ủi kẻ liệt cùng lễ phép an táng kẻ đã qua đời” (In lần thứ tám) do Đức cha Phê-rô Maria xuất bản ngày 23 December 1895)